

Tárgy:

Iratcsatolási kötelezettség (ÜESZ. 12.3.)

Megbízás nem megfelelő ellátása

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Anonim ügyszám: 20/2025.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. (...)** ügyvéd fegyelmi ügyében az **Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (...)** számú, a **2025. évben meghozott határozata** ellen, az eljárás alá vont ügyvéd által előterjesztett fellebbezés alapján, a **2026. évben** megtartott tárgyaláson, meghozta a következő

h a t á r o z a t

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (...) számú, 2025. évben meghozott határozatát részben és annyiban változtatja meg, hogy a pénzbírság összegét 200.000,- Ft pénzbírság összegére szállítja le. Egyebekben az I. fokú határozat, valamint a kiegészítő és kijavító határozat rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg az Ügyvédi Kamara pénztárába **30.000.-Ft, azaz Harmincezer forint mérsékelt** összegű másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás **30.000,- Ft, azaz Harmincezer Forint mérsékelt összegű másodfokú** átalányköltségét az Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás:

A Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (...) szám alatt határozatot hozott eljárás alá vont ügyvéddel szemben és megállapította, hogy az eljárás alá volt ügyvéd

- 1 rendbeli gondatlan fegyelmi vétséget követett el, melynek során megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Üttv.) 107.§ a) pontjába ütközően az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzata (ÜESZ) 2.2. és 2.4. pontjában foglalt rendelkezéseket.
- 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, melynek során megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Üttv.) 107.§ a) pontjába ütközően az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzata (ÜESZ) 12.3. pontjában foglalt rendelkezéseket.

Ezért az elsőfokú fegyelmi tanács eljárás alá vont ügyvéddel szemben az Üttv. 108. § b) pontja szerint 300.000 Ft (háromszázezer forint) pénzbírságot szabott ki és kötelezte, hogy 30 napon belül fizessen meg 80.000,-Ft (nyolcvanezer forint) eljárási átalány költséget.

A Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a lefolytatott bizonyítási eljárás és az eljárás anyagává tett okirati bizonyítékok alapján az alábbi – a határozata szempontjából releváns - tényállást állapította meg.

A bejelentő apai nagyanyja 2015. évben szóbeli végrendelet hátra hagyása mellett elhunyt. A hagyatékot a végrendeleti örökösnek a közjegyző, a (...) számú ideiglenes hagyatékátadó végzésével adta át, mely 2016. évben végleges hatályúvá, ez utóbbi végzés pedig 2016. évben jogerőssé vált. A bejelentő a nagyanyja haláláról négy év múlva szerzett tudomást. Ekkor kereste fel az eljárás alá vont ügyvédet köteles része érvényesítésének szándékával. A hagyaték jelentős részét a (...) lakás és 1.033.471.-Ft árfolyamértékű befektetési jegy képezte.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2019. évben „Ügyvédi megbízási szerződés és tényvázlat” elnevezésű okiratot írt és íratott alá a bejelentővel perben való képviselőre vonatkozóan, abban annak feltüntetésével, hogy „helyettesként az iroda ügyvédjelöltje, két ügyvéd és még egy kolléganő (olvashatatlan név) jogosult eljárni” az ügyben. Az okirat szerint a megbízási a keresetlevél összeállítására és a bejelentő peres képviselőjére szólt.

Eljárás alá vont ügyvéd a 2019. évben kelt keresetlevelet 2020. évben benyújtotta a bírósághoz, mely azt 2020. évben, P. 2020/. számú végzésével visszautasította. A visszautasítás indokaként arra hivatkozott a Bíróság, hogy a keresetlevél nem felel meg a 2016. évi CXXX. törvényben (Pp.) 170. § (2) bek. a), c) és e) pontokban, a Pp.170.§ (4) bekezdésében és 171.§ a) és b) pontjában előírt tartalmi elemeknek. Egyebekben a felperes (bejelentő) költségkezdvezmény engedélyezése iránt előterjesztett kérelmét elutasította. Ez a végzés 2020. évben jogerőre emelkedett és erről a bíróság az eljárás alá vont ügyvédet 2020. évben értesítette.

Eljárás alá vont ügyvéd 2021. évben kelettel új keresetet terjesztett be. A Bíróság 2021. évben hiánypótlásra szólította fel eljárás alá vont ügyvédet, aki a hiányokat nem pótolta, így a bíróság a keresetlevelet 2021. évben kelt, P. 2021. számú végzésével visszautasította, amit a Törvényszék Pkf. /2022. számú határozatával helybenhagyott 2022. évben. Az eredményhez vezető úton az eljárás alá vont ügyvéd igazolási kérelmet nyújtott be betegsége okán, melyet először elutasított, majd annak helyt adott a bíróság. Eljárás alá vont ügyvéd az igazolási kérelmének visszautasítását magában foglaló végzéssel szemben és ezzel összefüggésben hozott több végzés ellen, minden alkalommal fellebbezett.

Eljárás alá vont ügyvéd a 2022. évben kelt és bejelentőhöz intézett levelében a megbízási szerződést felmondta, és megbízásának megszűnését ugyanezen a napon a Bíróságnak bejelentette. A felmondást magában foglaló levelében arról is tájékoztatta a bejelentőt, hogy e naptól számítottan még 15 napig köteles ellátni a képviselőt és hogy a Bíróság keresetlevél visszautasítását rendelő végzése ellen fellebbezéssel élt, miután az igazolási kérelmének helyt adott a Bíróság. 2022. évben kelt tényvázlat kiegészítése elnevezésű irat szerint *2022-.... napján az ügy nálam lévő teljes iratanyagát az ügyvédi irodában személyesen megjelent (bejelentő) kezéhez hiánytalanul átadtam, aki ezt jelen irat aláírásával elismeri. A felek egymással elszámoltak, a feleknek egymással szemben további követelése nincs. Az iratot a bejelentő aláírta.*

A bejelentő ezt követően a Magyar Ügyvédek Kölcsönös Biztosítási Egyletéhez (MÜBSE) fordult kártérítési igényét érvényesíteni, ahonnan 700.000.-Ft-ot fizettek a részére sérelemdíj jogcímén, egyéb kártérítést nem juttattak a részére.

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy a jelen eljárás alapjául szolgáló tevékenységet az eljárás alá vont ügyvéd 2019. év. és 2022. év (...) napja között folytatta.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az alábbi fegyelmi vétségek elkövetését állapította meg.

Az Üttv. 107 § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzata (ÜESZ) 2.2. pontja szerint: Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd a rábízott ügyet jogilag nem egészen felkészülten vállalta és látta el, amit alátámaszt az a tény, hogy két alkalommal benyújtott keresetlevelét utasította vissza a Bíróság, valamint, hogy a 2022. évben benyújtott keresete az igényérvényesítéshez elkésett. Ebből következően a perindítás sem az eljárási-, sem az anyagi jogi törvényekben foglaltaknak nem felelt meg (ld. elévülés kérdése). Ugyanakkor azt is megállapította egyezően a fegyelmi biztos álláspontjával, hogy ez a cselekmény a gondatlanság súlyosabb fokát (luxuria) eléri, de szándékos magatartásnak semmiképpen nem minősíthető. A Pp. 2018. január 1-én lépett hatályba, mely minden akkor polgári perekkel foglalkozó ügyvéd számára különös nehézséget okozott az új törvény alkalmazása során annak ellenére, hogy minden peres képviselőt ellátó ügyvéd a komoly előtanulmányok ellenére is ki volt téve annak a kiszolgáltatottságnak, mely a korábbi eljárási rutint felülírta. Eljárás alá vont ügyvéd igyekezetének sikertelenségéhez hozzájárult az a szerencsétlen helyzet is, hogy egészségügyi problémája merült fel, így mulasztás állt be, melyet a későbbiekben orvosolt. Összességében megállapította az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, hogy eljárás alá vont ügyvéd mindent elkövetett a bejelentő igényérvényesítése érdekében, azonban a körülmények összeérése okán a perindítással nem tudott eredményes lenni.

Az ÜESZ 2.4. szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az ügyfél jogos érdeke többek között az ügyének pontos, mulasztásmentes ellátása. Az tény, hogy az ügyvéd nem volt képes eleget tenni a bíróság által felhívott hiánypótlásnak. ~~Eljárás alá vont ügyvéd elfogadható érve a betegséggel igazolt mulasztás. Azonban a meghatalmazás teljes precízséggel felsorolta azokat az ügyvédeket, akik jogosultak voltak az eljárás alá vont ügyvéd helyett eljárni. Ebből eredően módjában állt volna a megfelelő helyettes által gondoskodni a hiánypótlás teljesítéséről, azonban ő ezt elmulasztotta, azonban az ügy megítélésén ez sem változtat.~~

A fentiek alapján és minden körülményt figyelembe véve megállapította az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, hogy 1 rb gondatlan fegyelmi vétséget követett el eljárás alá vont ügyvéd.

Az ÜESZ. 12.3. szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.

Eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálat során annak ellenére nem csatolta az ügygel összefüggő releváns iratait, hogy erre a vezető fegyelmi biztos őt felhívta. A mulasztását a későbbiekben a 2025. évben tűzött második tárgyalás előtt négy nappal pótolta, de az iratcsatolás teljes terjedelmű és időben történő teljesítésének hiánya a Fegyelmi Tanácsot az első, 2025. (...) napján tartott tárgyalás elhalasztására, a Fegyelmi Tanács Bírósággal történt levelezésének kényszerére szorította.

A fentiek alapján és minden körülményt figyelembe véve megállapította az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, hogy további 1 rb szándékos fegyelmi vétséget követett el eljárás alá vont ügyvéd.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként értékelte, hogy eljárás alá vont ügyvéd hosszú idő óta folytat ügyvédi tevékenységet.

Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a jelen eljárás alapjául szolgáló cselekményből eredően a bejelentőnek megszűnt az igényérvényesíthetőség joga. Ez utóbbi megállapítás pedig független attól az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által nem vizsgálható körülménytől, hogy a megfelelő időben benyújtott és a bíróság által letárgyalt kereset milyen eredményt hozott volna az ügy érdemében.

A gondatlanság súlyos fokát és az iratesatolás elmulasztása során tanúsított magatartását figyelembe véve indokolatlannak tartotta az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a kiszabott pénzbírság büntetés végrehajtásának felfüggesztését.

Eljárás alá vont ügyvéd nyújtott be fellebbezést az elsőfokú határozat ellen, amely 2025. évben érkezett meg az Elsőfokú Fegyelmi Tanácshoz. Fellebbezésében kérte, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú határozatot akként változtassa meg, hogy mellőzze az 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapítását, továbbá az 1 rendbeli gondatlan fegyelmi vétség tekintetében írásbeli megrovást szabjon ki. Ennek hiányában kérte a kiszabott pénzbüntetés összegének mérséklését, valamint a pénzbírság végrehajtásának felfüggesztését.

Előadta, hogy a megbízási szerződésének eleget tett: a keresetlevelet elkészítette, azt a bírósághoz benyújtotta, valamint valamennyi hiánypótlási felhívásnak eleget tett. Álláspontja szerint mindent megtett a megbízás teljesítése érdekében, azonban ez végül nem vezetett eredményre. Elismerte, hogy a megbízást teljes mértékben nem látta el, ugyanakkor kérte figyelembe venni azt is, hogy a bejelentő jelentős közrehatást tanúsított abban, hogy az igényérvényesítés joga megszűnt.

A helyettesítéssel kapcsolatban előadta, hogy egyszemélyes ügyvédi irodaként működik, és a tárgyalások ellátásában tudják a kollégái őt helyettesíteni. A szándékos fegyelmi vétség elkövetésének tényét vitatta, ugyanakkor elismerte, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács felhívásának nem tett időben és maradéktalanul eleget, mivel abban a hiszemben volt, hogy a bejelentő valamennyi szükséges iratot az eljárásban rendelkezésre bocsátott.

Az Országos Fegyelmi Főbiztos észrevételében jelezte, hogy eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezésében elismerte a gondatlan fegyelmi vétség elkövetését, valamint azt, hogy a megbízást nem látta el teljeskörűen. Ugyanakkor vitatta a szándékos fegyelmi vétség megállapítását, bár elfogadta, hogy kötelezettségeinek nem tett eleget időben és maradéktalanul.

Az iratesatolás vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú döntés rendelkező része nem tartalmazza, hány rendbeli fegyelmi vétség került megállapításra, továbbá nem rendelkezik arról sem, hogy a kiszabott pénzbírság összegét mikor és hová kell megfizetnie az eljárás alá vont ügyvédnek.

Álláspontja szerint ezek a hiányosságok a másodfokú eljárás során kijavítással vagy kiegészítéssel orvosolhatók, ezért elsődlegesen a határozat kiegészítését és javítását tartotta indokoltnak, azzal, hogy a másodfokú tanács hagyja helyben az elsőfokú tanács döntését. Amennyiben erre nincs lehetőség, kérte a határozat hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését.

Ezt követően az elsőfokú fegyelmi tanács 2025. évben kijavító határozatát, amelyben a rendelkező részben rögzítette, hogy eljárás alá vont ügyvéd szándékos és gondatlan fegyelmi vétséget követett el, továbbá megjelölte a kiszabott pénzbüntetés összegét, valamint a pénzbírság megfizetésének helyét, módját és határidejét. Az elsőfokú fegyelmi tanács ezáltal saját hatáskörében pótolta az országos fegyelmi főbiztos által jelzett hiányosságokat.

A kijavító határozat 2026. évben jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált, mivel a kijavító határozattal szemben fellebbezés nem érkezett. Ezt követően került sor a másodfokú fegyelmi tanács kijelölésére.

A másodfokú fegyelmi tanács 2026. évben napján fegyelmi tárgyalást tartott.

A tárgyaláson eljárás alá vont ügyvéd megjelent, személyi körülményeivel kapcsolatban nyilatkozatot tett. Előadta továbbá, hogy a bejelentőt az ügy állásáról folyamatosan tájékoztatta, amelyet az e-mail levelezés is alátámaszt.

Kérte, hogy nyomatékos enyhítő körülményként vegyék figyelembe szakmai életútját és előmenetelét.

Fenntartotta a fellebbezésben foglaltakat, kérte a büntetés enyhítését, valamint a pénzbírság végrehajtásának felfüggesztését. Előadta továbbá, hogy 150.000 forint összegű önrészt fizetett meg a MÜBSE részére a sérelemdíj vonatkozásában. A tárgyalást ezt követően a fegyelmi tanács berekesztette.

A másodfokon eljáró fegyelmi tanács az egész ügyet áttekintette, az összes iratot ismertette. A határidőben fellebbezés miatt érdemben kellett állást foglalni az ügyben, figyelembe véve az Országos Fegyelmi Főbiztos és az eljárás alá vont ügyvéd észrevételeit.

Az előterjesztett fellebbezés részben alapos.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által megállapított tényállással és az abból levont jogi következtetéssel egyetértett.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatát felülvizsgálta, és egyetértett abban, hogy eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli gondatlan fegyelmi vétséget követett el, amikor megsértette az Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.2. és 2.4. pontjaiban foglalt rendelkezéseket. A Másodfokú Fegyelmi Tanács e tekintetben teljes mértékben egyetértett az Elsőfokú Fegyelmi Tanács megállapításaival.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az iratok áttanulmányozása, elemzése és értelmezése során az Elsőfokú Fegyelmi Tanács megfelelően járt el és megfelelő következtetésekre jutott. Ezt alátámasztja az is, hogy eljárás alá vont ügyvéd maga is elismerte – mind a fellebbezésében, mind az eljárás során keletkezett egyéb iratokban –, hogy nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a rábízott megbízást megfelelően ellássa. A fellebbezésében is rögzítette, hogy a megbízást teljeskörűen nem látta el.

Az eljárás alá vont ügyvéd az 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapítását vitatta, felelősségét e körben nem ismerte el. A Másodfokú Fegyelmi Tanács azonban ebben az esetben is osztotta az Elsőfokú Fegyelmi Tanács Álláspontját. Az Ügyvédi Etikai Szabályzat 12.3. pontja alapján az eljárás alá vont ügyvéd köteles az ügyvédi kamara és annak szervei részére becsatolni mindazon iratokat, amelyek felett rendelkezési joga fennáll, amennyiben vele szemben panasz vagy fegyelmi eljárás indul.

A szabályozás nem tartalmaz olyan kivételt, amely alapján az ügyvéd mentesülne azon iratok csatolásának kötelezettsége alól, amelyeket a panaszos esetlegesen már korábban benyújtott.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács hangsúlyozza továbbá, hogy jelen ügyben nem kizárólag a panaszos által benyújtott iratok csatolása maradt el, hanem olyan irat is hiányzott, amely a tényállás megállapításához szükséges és amelyet a fegyelmi tanács a bíróságtól kísérelt meg beszerezni az iratcsatolás elmaradása miatt. Ez a fegyelmi tanács részéről többletidőt és többletmunkát igényelt.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács e körben megjegyzi, hogy a gyakorlatban több olyan eset is előfordult, amikor a panaszos által becsatolt iratok hiányosak, illetve tartalmukban eltérőek voltak az ügyvédnél fellelhető eredeti okiratoktól. A tényállás pontos tisztázása érdekében, ezért minden esetben szükséges, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a panaszos által már benyújtott iratokat is csatolja.

Mindezekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács egyetértett azzal, hogy eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli gondatlan és egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács feltárta az enyhítő és súlyosbító körülményeket, amelyeket mérlegelt és ennek megfelelően alakította ki az álláspontját. A büntetéskiszabási szempontok körében a Másodfokú Fegyelmi Tanács egyetértett az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által megállapított enyhítő és súlyosbító körülményekkel.

Eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétségeket ténybelileg elismerte és a kártalanításban részt vett, a MÜBSE kártalanítási eljárásában a vonatkozó önrészt megfizette.

Eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezésében enyhítő körülményként hivatkozott arra, hogy a bejelentő magatartása jelentős mértékben közrehatott abban, hogy az igényérvényesítés joga megszűnt. E körben azonban sem az iratokból, sem az elsőfokú eljárás anyagából nem volt megállapítható, hogy a bejelentő milyen konkrét magatartása vezetett volna saját igényérvényesítési lehetőségének megszűnéséhez. Az eljárás alá vont ügyvéd ezt részletesen nem indokolta, így a másodfokú fegyelmi tanács ezt az érvelést nem tudta enyhítő körülményként értékelni.

Súlyosbító körülményt a Másodfokú Fegyelmi Tanács sem tartott megállapíthatónak.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a kibővült enyhítő körülmények értékelését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által kiszabott 300.000,- Ft pénzbírság aránytalanul súlyos, emiatt annak összegét 200.000,- Ft összegre mérsékelte.

Az egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapításának mellőzésére, illetve a pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztésére a Másodfokú Fegyelmi Tanács nem látott lehetőséget. Ennek indoka, hogy a fegyelmi vétségek halmazatot képeznek, továbbá az iratcsatolási kötelezettség elmulasztása az elsőfokú fegyelmi tanács számára többlet eljárási cselekmények foganatosítását tette szükségessé.

A kifejtettek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az Fegyelmi Eljárási Szabályzat 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem kereti között bírálta felül, és az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontja alapján változtatta meg.

A másodfokú eljárásban felmerült költség az Üttv. 142.§ (2) bekezdés és a Fegyelmi Eljárási Szabályzat 40.2. c), valamint a 40.9 pontjain alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja

Budapest, 2026. évben.

A határozat 2026. ében jogerős és végrehajtható.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa